

تأثیر بازی درمانی بر میزان ناامیدی دانش آموزان دبستان شهید سلیمانی تهران

سارا عزیزی مقدم^۱، اوژن معدنی^۲

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد ریاضی کاربردی-آنالیز عددی، دانشگاه آزاد تهران مرکز واحد پیامبر اعظم

چکیده

پژوهش حاضر به منظور بررسی اثربخشی بازی درمانی بر میزان ناامیدی دانش آموزان دختر انجام شد. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانش آموزان دختر دبستان شهید سلیمانی تهران که ۲۰۴ نفر بودند؛ تشکیل می‌دهند. نمونه شامل ۳۰ دانش آموز که به صورت تصادفی انتخاب شدند، پس از آن به صورت تصادفی در ۲ گروه قرار گرفتند: ۱۵ دانش آموز در گروه آزمایش و ۱۵ دانش آموز در گروه کنترل. ابزار مورد استفاده در این پژوهش عبارت‌اند از: پرسش‌نامه ناامیدی کودکان کازدین که به صورت پیش و پس از مزمون اجرا شد. سپس بازی درمانی گروهی به شیوه شناختی رفتاری به مدت یک ساعت و در ده جلسه بر روی گروه آزمایش اجرا شد. تجزیه و تحلیل نتایج حاصل از تحلیل کوواریانس نشان می‌دهد، بازی درمانی به طور قابل توجهی باعث کاهش ناامیدی در میان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل می‌شود. همچنین نتایج نشان داد که تفاوت معناداری بین میانگین نمرات مقیاس ناامیدی کودکان کازدین در گروه آزمایش و گروه کنترل وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: بازی درمانی، رویکرد شناختی-رفتاری، ناامیدی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۱۴۰-۱۳۴